

[Glistrup.]

ber har, og på den anden side har den gryende grønlandske nationalisme. Vi ved alle sammen fra alle kolonierfaringer, at en sådan ungdomsbewægelse, som det starter med, bliver til en kraftig nationalbewægelse. Her placerer Danmark sig frivilligt som lusen imellem de negle, der bider sig sammen om os. Vi gør en ond gerning mod Danmark ved at fremme det, vi gør en ond gerning mod Grønland. Jeg opfordrer meget kraftigt til, at vi stiller disse ting i bero og afventer den grønlandske udvikling inden for i hvert tilfælde den kommende uge, men formentlig også inden for de kommende år.

Fuglsang (DKP):

Der er bare et enkelt afsnit af ministerens svartale, som jeg synes jeg ville fremdrage. Ministeren bebrejdede bl. a. mig og andre, at vi i denne sag mødte som frelste, mødte med fuldt færdige modeller, som vi vil trykke ned over det stakkels grønlandske folks hoved. Ja men hvad i alverden er det, forespørgslen drejer sig om? Hvad er det, selve dagsordenen drejer sig om? Det er jo ikke noget med færdige modeller. Spørgsmålet, vi er blevet stillet, er jo simpelt hen det, om man vil udskyde gennemførelsen af koncessioner, indtil man har fået en hjemmestyreordning på Grønland. Hvis det kan siges at være at skabe færdige modeller og optræde som frelste i Grønlandsspørgsmålet, må jeg sige, at ministeren er umådelig beskeden i sine vurderinger. Vi vil jo netop ikke tvinge grønlænderne ind under nogen bestemte former. Når vi vil hindre disse koncessioner, før man har fået en hjemmestyreordning, er det netop for at give grønlænderne mulighed for at stå mere frit over for at kunne ordne deres egne sager, end de ville gøre, hvis koncessionerne på forhånd er aftalt.

Jeg erkender åbent, at det, jeg kender til Grønland ved selvsyn, er såre beskedent. Men noget andet er, at jeg kender en del af de foretagender, som man vil overlade koncessionerne til. Vi kender deres spor omkring i verden, og jeg tør da nok sige, at disse spor er spor, der skræmmer, og som vi ikke bør ønske det grønlandske folk. Det er årsagen til, at jeg for Grønlands egen skyld ønsker, at vi afventer meddelelse af disse

koncessioner, til i hvert tilfælde en hjemmestyreaftale er halet i land.

Ministeren for Grønland (*Jørgen Peder Hansen*):

I anledning af den sidste del af den debat, der blev ført her, vil jeg gerne sige, at det er mit eget stærke og klare indtryk, at der ingen grund er til for hr. Lars Emil Johansen at opfatte sig selv som en enlig kværlulant blandt grønlandske politikere. Jeg har tidligere i debatten i dag understreget, at jeg betragter hr. Lars Emil Johansen som en seriøs Grønlandspolitiker, hvis ord vejer tungt i debatten, i dialogen mellem Grønland og Danmark. Så der er ingen som helst grund til at opfatte hr. Lars Emil Johansen på den måde. I hvert fald vil jeg gerne tage afstand fra, om nogle skulle have den opfattelse. Men dermed være ikke sagt, at jeg på alle punkter — det er vist også tydeligt fremgået af debatten i dag — har kunnet erklære mig enig med hr. Lars Emil Johansen i de af ham fremsatte synspunkter. Men det er væsentligt, når denne debat er slut, at der ikke er nogen som helst tvivl i forholdet til hr. Lars Emil Johansen, til hans person, hvad han står for som politiker. Der skal ikke være nogen som helst tvivl tilbage om, at vi med andre ord betragter ham som seriøst virkende, og det er noget, vi alle har en erfaring for igennem den tid, han har været medlem af dette høje ting.

Hr. Wamberg har stillet mig et spørgsmål, som jeg skulle besvare med et ja eller nej. Da jeg ikke uden videre kan besvare det med et ja eller nej — det kan jeg gøre lidt senere — vil jeg gribe spørgsmålet an på den måde, at jeg endnu en gang vil henvise til, og det kan også være et svar til hr. Glistrup, at der jo ikke er tale om, at vi efter milliarder af års forløb nu står i en skæbnestund for at skue 500 millioner år frem i tiden. Man kunne også sige flere milliarder år, hvis man endelig tog det store mål frem.

Det, der er tale om, er, at udviklingen skulle ske på ganske almindelig vis, i et roligt, afbalanceret og velkontrolleret tempo — de ord, jeg her bruger, er i virkeligheden et citat taget ud af det grønlandske landsråds forhandlinger — for det var nemlig det, man ønskede skulle være gældende grundlag for tildelingen af koncessioner.